

Το ιερόν του Θεού

Εδάφια κλειδιά: «Και ας κάμωσιν εις εμέ αγιαστήριον (ιερόν), διά να κατοικώ μεταξύ αυτών. Κατά πάντα όσα εγώ δεικνύω προς σε, κατά το παράδειγμα της σκηνής, και κατά το παράδειγμα πάντων των σκευών αυτής, ούτω θέλετε κάμει.»
— Έξοδος 25: 8,9

Επιλεγμένα εδάφια:
Έξοδος κεφάλαια 25 με 27

ΟΙ ΟΛΗΓΙΕΣ ΠΟΥ δόθηκαν στον Μωσή για την οικοδόμηση της Σκηνής του Μαρτυρίου βρίσκονται στα κεφάλαια 25-27 της Εξόδου και την αφήγηση της εκτελέσεως των εργασιών βρίσκεται στα κεφάλαια 35-40. Η ίδια η Σκηνή του Μαρτυρίου -τα Άγια και τα Άγια των Αγίων— επρόκειτο να αποτελούν ένα «ιερόν» σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού.

Κατασκευάστηκε από μια σειρά ξύλινων σανίδων σιτίμ [ακακίας] επικαλυμμένων με χρυσό, τοποθετημένων στην άκρη σε υποδοχές από ασήμι και στερεωμένων μεταξύ τους σταθερά με ράβδους από το ίδιο ξύλο, επίσης καλυμμένες με χρυσό. — Έξοδος. 26:15-30

Με βάση το κατά προσέγγιση μήκος ενός «πήκου» που είναι 18 ίντσες, η δομή ήταν δεκαπέντε πόδια πλάτος, δεκαπέντε πόδια ύψος και σαράντα πέντε πόδια μήκος και άνοιγε στο μπροστινό ή στο ανατολικό άκρο. Καλυπτόταν από ένα μεγάλο λευκό λινό ύφασμα, συνυφασμένο με φηγούρες χερουβείμ σε μπλε, μοβ και

κόκκινο χρώμα. (εδ. 1-3) Το ανοιχτό άκρο, ή το μπροστινό μέρος της κατασκευής, έκλεινε με μια μεγάλη κουρτίνα (παραπέτασμα) από παρόμοιο υλικό με το ύφασμα επικάλυψης και ονομαζόταν η «Πύλη», ή πρώτα το «Πέπλον». (εδ. 36,37) Ένα άλλο ύφασμα από το ίδιο υλικό, παρόμοιο υφαντό με φιγούρες χερουβείμ, που ονομαζόταν το «Πέπλον», κρεμόταν έτσι ώστε να χωρίζει τη Σκηνή του Μαρτυρίου σε δύο διαμερίσματα. (εδ. 31-33) Το πρώτο ή μεγαλύτερο διαμέρισμα, πλάτους δεκαπέντε ποδιών και μήκους τριάντα ποδιών, ονομαζόταν «τα Άγια». Το δεύτερο ή πίσω διαμέρισμα, πλάτους δεκαπέντε ποδιών και μήκους δεκαπέντε ποδιών, ονομαζόταν «τα Άγια των Αγίων». Αυτά τα δύο διαμερίσματα αποτελούσαν την ίδια τη Σκηνή του Μαρτυρίου. Πρόσθετα καλύμματα υψώθηκαν πάνω από τη Σκηνή για κάλυμμα. Το ένα ήταν φτιαγμένο από ύφασμα κασμίρι ή τρίχες κατσίκας, το άλλο από δέρματα κριαριού βαμμένα κόκκινα και το ανώτερο κάλυμμα από δέρματα φώκιας, που βοηθούσε στην απώθηση του νερού. —εδ. 7,14

Η Σκηνή του Μαρτυρίου που ο Θεός είχε διατάζει τον λαό του Ισραήλ να χτίσει στην έρημο, μαζί με όλες τις θρησκευτικές τους ακολουθίες και τελετές που σχετίζονται με αυτήν, ήταν, δηλώνει ο Απόστολος Παύλος, μια «σκιά των καλών πραγμάτων που θα έρθουν». (Εβρ. 10:1· 8:5· Κολ. 2:16,17) Αυτές οι τελετές που οι Ισραηλίτες αναγκάστηκαν να επαναλαμβάνουν χρόνο με το χρόνο, υποδήλωναν «καλύτερες θυσίες», με επίκεντρο τον Ιησού, οι οποίες θα εισαχθούν την εποχή της Πρώτης Παρουσίας του. (Εβρ. 9:19-24) Αυτά θα έφερναν αιώνια σωτηρία όχι μόνο για το Ισραήλ, αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο της ανθρωπότητας. —Α' Τιμ. 2:5,6

Θα πρέπει να γίνει αντιληπτό πόσο προσεκτικά

καθοδήγησε και κατηύθυνε ο Θεός όλες τις λεπτομέρειες της κατασκευής της Σκηνής του Μαρτυρίου. Ανέβασε τον Μωυσή στο όρος και του έδωσε συγκεκριμένες οδηγίες σχετικά με κάθε μέρος και τον τρόπο με τον οποίο έπρεπε να γίνει. «Και πρόσεχε να κάμης κατά τον τύπον αυτών τον δειχθέντα εις σε επί του όρους.» (Εβρ. 8:5· Έξοδος 25:40) Όλες οι λεπτομέρειες που δόθηκαν στους Ισραηλίτες από τον Θεό μέσω του Μωυσή σχετικά με την οικοδόμηση του «ιερού» του Θεού έπρεπε να εκτελεστούν ακριβώς σύμφωνα με τις θεϊκές οδηγίες. Ο κόσμος έπρεπε να γνωρίζει ιδιαίτερα αυτά τα πράγματα, ώστε να μην είναι απρόσεκτοι και να τιμωρούνται αυστηρά για οποιαδήποτε παράβαση.

Πόσο ευγνώμονες είμαστε που όλες αυτές οι διατάξεις έδειχναν προς τα εμπρός τον Ιησού, τον «λειτουργόν των αγίων και της σκηνής της αληθινής, την οποίαν κατεσκεύασεν ο Κύριος, και ουχί άνθρωπος». — Εβρ. 8:2 ■